

Edita: Associació de Veïns del Casc Antic C/Rec, 27 - 08003 BARCELONA Tel. 93 319 75 65
www.sosicascantic.cat - sosicascantic@yahoo.es

Editorial

Ha acabat l'any i en comença un de nou. Desitgem que sigui millor per tothom.

La crisi afecta encara i no es veu la manera de sortir-ne, sobretot afecta a una part importat dels més febles. La solidaritat entre els veïns és més important que mai.

L'any que ha acabat ha suposat lluitar en contra de qui entèn el nostre barri com un lloc on tot si val per fer negoci i si es pot especular, millor. El cas del lladre Millet, ell mateix ha confesat, ha omplert diaris, revistes i programes de ràdio i a la tele, les imatges repetides de l'escorcoll de Palau ens han invaït i ens han impactat.

Però sembla que "ja amaina" a nivell informatiu: una anada als jutjats a declarar, amb nou look. Ara el veiem amb barbata canosa, tipus intel·lectual. Mira que si se'ns torna tertulià a qualsevol tele?

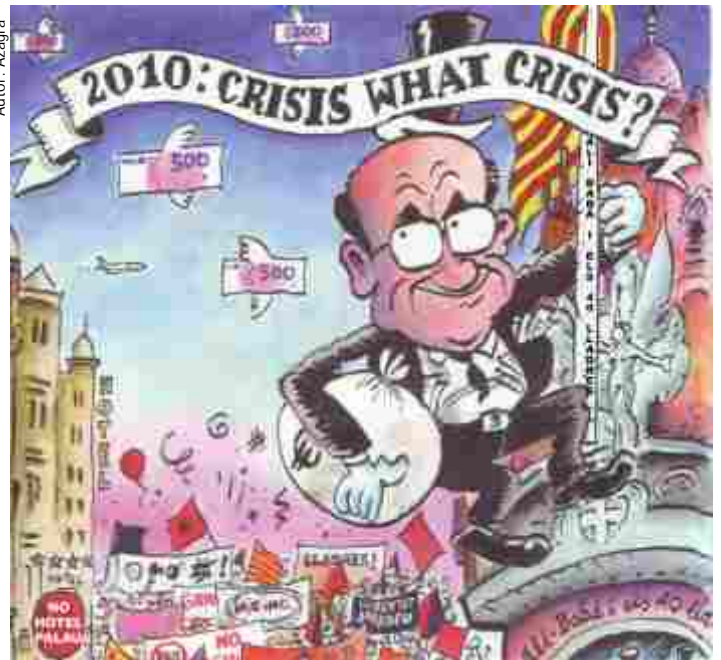
Bromes apart, nosaltres no oblidem tot aquest afer, el tenim molt present i hem d'estar amatents a tot l'assumpte de l'hotel que es volia fer i encara el volen molts.

No volem l'hotel del Palau ni gran ni petit, ni cap més hotel al barri, en tenim prous !!!

Nosaltres continuarem la lluita i recordem que l'assumpte de l'hotel, a banda de la "congelació" aprovada per l'Ajuntament de Barcelona i pel Districte. Està pendent de resolució ja que el Fiscal del cas Millet l'ha derivat al Fiscal de Delictes urbanístics, gràcies a les nostres al·legacions que en el seu moment vàrem presentar.

Un altre fet que hem de tenir en compte és un servei d'atenció als drogodependents al barri. És un equipament necessari, però les nostres autoritats municipals i sanitàries han de mullar-se i venir a donar informació i explicacions als veïns de com pensen atendre als usuaris.

Autor: Azagra

Nosaltres estem a favor d'aquest equipament i a favor de tota la informació, explicació i seguretat possible i estem totalment en contra de la demagògia i alerta social que s'ha anat escampant pel nostre barri i pel Districte. Demagògia, massa vegades, per uns quants vots.

Estimem el nostre barri i entre totes i tots l'hem de fer més tranquil i més bonic. Ens hem de sentir a gust però hem d'estar a l'aguait perquè no ens "dissenyin" un barri pels turistes, pels vianants de la part alta i no per la gent del barri que vol prendre el solet a la plaça, anar tranquil·la pels carrers sense ser atropellada pels gocs... o per una troupe de tricicles amb turistes.

Per tot això, quants més siguem, quantes més idees recollim de tots vosaltres, millor barri farem !!

Vermut: NO A L'HOTEL MILLET, ni gran ni petit

AVV del Casc Antic i Veïns en Defensa de Barcelona Vella

Cada dia sabem més de les moltes delinqüències del Sr. Millet a fi d'apropriar-se indegudament de diners d'altres. Per a ell era clar que com més diner movia, més possibilitats de delinquir tenia. No és doncs estrany que possés tan interès en fer un hotel al costat del Palau de la Música. Acostumat a superar qualsevol repte gràcies a les facilitats que li donaven institucions públiques i privades, era igual si fer l'hotel havia de superar tràmits que poques altres persones s'haguessin atrevit a plantejar: enderrocar tres edificis històrics construïts sobre sol qualificat d'equipament docent que formaven part de l'escola La Salle Comtal. I malgrat el clar rebuig ciutadà al projecte (les nostres entitats amb l'ajut d'uns quants veïns van recollir més de 3.500 signatures en contra) l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat no van tenir cap mandra en modificar el Pla General Metropolità a fi de canviar la qualificació dels solars per fer legal la construcció de l'hotel. L'únic petit entrebanc fou que la Comissió de Patrimoni obligà a preservar les façanes. Tanmateix, permet la destrucció de tots els interiors malgrat que l'estudi històric-patrimonial deia que calia preservar certes parts.

En tot cas, van passant els dies i el projecte segueix vigent. Ni l'Ajuntament de Barcelona, ni la Generalitat, ni la nova direcció del Palau de la Música ha demanat revocar el canvi fet en el Pla General Metropolità ni el conveni signat entre les tres esmentades institucions on en surt clarament beneficiat un especulador: el promotor de l'hotel que ara resulta que ja no és la Fundació Palau de la Música si no Olivia Hotels.

Les entitats sotasignants, amb el suport d'un col·lectiu de ciutadans contra l'hotel, hem recorregut en via administrativa i ho farem davant els Tribunals de Justícia les intervencions urbanístiques a l'entorn del Palau de la Música, que suposint destrucció del Patrimoni històric-arquitectònic o la pèrdua d'equipaments pel barri. Particularment, hem presentat recursos contra la implantació de l'hotel a la zona d'equipament docent al carrer de Sant Pere més Alt núsms 13b a 17.

Així mateix, hem presentat un informe-denúncia a la Fiscalia que investiga el cas Millet descrivint les actua-

cions urbanístiques privades i públiques per fer possible l'hotel al costat del Palau. Però davant de tan clara operació que retalla els equipaments docents del barri a favor d'una operació d'especulació urbanística, cal esperar l'actuació de la Fiscalia? Com és possible que la nova direcció de la Fundació del Palau de la Música, ni l'Ajuntament, ni la Generalitat no hagin retirat ja ara el projecte de fer l'hotel?. Els ciutadans hem de passar la vergonya de veure que les institucions públiques tenen temps per canviar el PGM i els en hi falti per controlar Fundacions on hi aboquen els nostres calers?

Però encara tot plegat pot ser més greu. La pèrdua d'edificis de l'escola es vol compensar construint aules a la capella i malgrat que el seu interior està protegit, s'estan fent desaparèixer algunes parts. Algú ho atura?.

Autor: Mercè Queralt de Quadras

Per altra banda, el Pla d'Usos vigent fins ara no permet ajuntar diferents solars per fer un hotel. Aviat apareixerà un nou Pla d'Usos. Aquest canviarà l'esmentada normativa? Acabada l'obligada moratòria per la redacció del nou Pla, a Ciutat Vella s'hi faran els 27 hotels que estan esperant el permís d'activitat hotelera? Sortirà una normativa que encara ens faci més difícil viure amb certa tranquil·litat als barris de Ciutat Vella?

DEMANEM FORA XARXES JA!!! i que immediatament es retiri el projecte d'hotel, els solars siguin qualificats de nou d'equipament docent i als tres edificis s'hi faci una escola d'arts i oficis o escola de música tan necessària pel jovent dels nostres barris.

EXPOSICIÓ BCNAV-MADAV: 40 ANYS D'ACCIÓ VEÏNAL:

Història de dues ciutats i les lluites urbanes
MUHBA. MUSEU D'HISTÒRIA DE BARCELONA

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) i la Federación Regional de Asociaciones Vecinales de Madrid (FRAVM), us conviden a visitar l'exposició Barcelona-Madrid 40 anys d'acció veïnal, fruit d'un treball conjunt que proposa un recorregut -des de la dictadura franquista i la transició democràtica fins l'actualitat- per diversos àmbits de lluita, reclamacions i conquestes del moviment veïnal.

L'exposició es pot visitar a la Capella de Santa Àgata del Museu d'Història de Barcelona (plaça del Rei, s/n) fins a l'1 de febrer.

Horari de visita: De dimarts a dissabte de 10 a 14 h i de 16 a 19 h; diumenges de 10 a 20 h i festius de 10 a 15 h. Dilluns tancat. Entrada lliure.

També trobareu el contingut de l'exposició a la pàgina web: www.memoriaveinal.org

LA "NOSTRA PLAÇA"

Mercè Queralt Quadras
AVV del Casc Antic

Les meves rutines diàries em porten a passar sovint pel Forat de la vergonya, els jardins del Pou de la Figuera, cada dia moltes vegades. També m'agrada seure-hi a llegir el diari, un llibre o simplement seure-hi al solet.

Aquesta espai nou que tenim, poc a poc va agafant un caire de "plaça del poble", i m'agrada el que veig, el que sento. Veure els nens com juguen i fan seu l'espai, i les mares o iaies que els vigilen, i fan petar le xerrada amb les petites coses del dia a dia, parlant de les seves necessitats i dels seu neguits, que d'aquests no en falten, no.

Hi ha un banc on es reuneixen els jubilats que parlen i discuteixen (de les pensions, del fútbol...) on hi puc trobar al meu veí, en Souli. Els saludo, però és un banc d'homes...

Autor: Mercè Queralt de Quadras

Són tantes les vegades que hi passo, per la nostra plaça i tantes les mirades als racons del jardí que me la sé de memòria i veig allò que no m'agrada, allò que es podia haver fet d'una altra manera i que encara es pot millorar.

Quins són els usuaris del parc? Majoritàriament les dones, els nens i les nenes, i els jubilats.... També, és clar, la joventut, però més puntualment.

Si és així, el jardí, parc, o la "nostra plaça", com m'agrada anomenar-la, ha d'anar bé per a tots.

La ciutat, l'urbanisme, ha d'estar dissenyada per a tots: que no hi hagi racons on s'acumula la brutícia i la humitat (com el bassal d'aigua podrida al costat de l'equipament que encara s'ha d'acabar), cal, també, que les mares o iaies tinguin bona visibilitat de tot el parc, totes les plantes haurien de ser baixetes i que no siguin cap barrera, s'hauria d'augmentar la visibilitat dels carrerons estrets d'entrada a la plaça, per exemple. I també fora necessari uns serveis adients per la canalla (teòricament s'han de fer, caldria controlar com es fan i sobre tot quan!

Massa vegades una planificació urbanística es fa des del plànols i no des de la realitat. No és ben bé el cas aquesta vegada ja que la plaça és fruit d'una lluita veïnal, però estaria bé escoltar les dones que es passen bona estona a la plaça i que tots nosaltres anéssim recollint i mirant, allò que podria ser millorable.

Va caure a les meves mans un article d'una Regidora de Santa Coloma de Gramanet que parlava de l'urbanisme de gènere. I, què és l'urbanisme de gènere?

Simplement vol dir que la planificació sigui bona per tots i totes: dones, joves, nens i nenes, disminuïts físics, malats... i això els urbanistes moltes vegades no ho tenen en compte i fan coses superguais, de disseny que no ens serveixen i som nosaltres, els veïns i per tant els usuaris que som diversos, diferents i particulars els qui utilitzem els espais del barri que ens planifiquen altres. Hem de fer nostres aquests espais, la nostra plaça, per exemple, i continuar veient si ens serveixen com han quedat i millorar-los amb l'experiència diària de tots i se'ns ha d'escoltar. Però, per això hem de participar, hem de continuar exigint com volem els nostres espais.

Autor: Mercè Queralt de Quadras

Us deixo un trosset de l'article:

“No sé si l'urbanisme és un factor més de discriminació per a les dones, però quan la ciutat es converteix en hostil, fosca i solitària, les dones fugim. Quan les distàncies d'una possible feina són excessives, la descartem. Quan els serveis de la ciutat es dispersen, les nostres agendes es trastoquen. Quan es tracta de caminar, ens hi apuntem. Allà on arriba el transport públic, hi arribem. Ens desplaçem per més motius que ells perquè les nostres ocupacions són més diverses i les jornades, més prolongades. Trepitgem més carrer, més plaça, més parc, més equipaments. Necessitem un model de ciutat plurifuncional adaptat a la nostra multifuncionalitat quotidiana. Volem tenir a mà la residència, la feina, els comerços i els serveis. Requerim un nou model de mobilitat en el qual tot sigui ràpid i estigui a prop. Ens sentim soles a la ciutat difosa, molt millor la ciutat compacta... Potser sí que convé preguntar-nos des de la perspectiva de gènere com són les nostres ciutats i com les volem guanyar per al futur. Potser sí que l'urbanisme és una política d'igualtat a desenvolupar.

I què fem amb un urbanisme que ha deixat de ser neutre? Refundar-lo, repensar-lo, resignificar-lo?”

TURISME A CIUTAT VELLA

Xarxa Ciutat Vella

L'ajuntament de Barcelona promou un procés participatiu per a determinar els principals objectius i propostes del pla estratègic de turisme amb perspectiva 2015. Com xarxa veïnal una vegada més participem manifestant el costat fosc del model turístic que impera a Ciutat Vella. Creiem que les nostres reflexions han de ser ja incorporades com mesures concretes. L'actual revisió del pla d'usos és la possibilitat d'incorporar nous criteris que re configuren les relacions entre habitants, ciutat i turisme. Els poders públics i sectors privats demanen la col.laboració de la població local. Nosaltres demanem no ser consultats com a quota mínima necessària per poder justificar pseudodemocràticament una acció, sinó participar en igualtat d'oportunitats.

Autor: Alvar Pico Pla

Foto: Gocars ocupant l'espai de l'autobús del barri.

L'activitat turística és un dels sectors econòmics de la nostra societat, un sector important, però no és el pilar i de cap de les maneres ha de marcar el disseny de la nostra ciutat. No ha de ser el turisme el generador de polítiques urbanes.

Les ciutats per definició concentren dificultats: circulació, contaminació, inseguretat etc. Agreujades per condicionants cojunturals com l'actual crisi econòmica i les seves conseqüències socials.

Les ciutats són també lloc de creació de riquesa i desenvolupament cultural i social. Però sobretot són per als seus ciutadans el seu medi: lloc de vida, treball i oci.

Trobar la distribució equilibrada on puguin conuiu les diferents necessitats comercials i personals és un repte. Però no s'assolirà des de la perspectiva de considerar el sector turístic com a pilar únic de desenvolupament, inspirador de totes les polítiques públiques i menyspreant les conseqüències negatives dels seus impactes. Les necessitats dels ciutadans i de la ciutat són moltes, i en última instància són els que hi viuen els que fan possible allò que posteriorment es comercialitza com a imatge estrella per vendre turísticament la ciutat.

En un districte com el nostre, amb una gran densitat, i una estructura urbana històrica, i per tant complexa per a la vida moderna, s'afegeix la presència d'edificis administratius i culturals de ciutat i de país. Una pressió multiplicada en els últims anys per l'assalt sense control i massiu de turistes dia i nit.

PZ SANT AGUSTI VELL 2-4, 08003 Barcelona
Tel 93488 20 10, Fax 93 34282 71
comercial@sogeur.com

Arxiu

Massificació als carrers, espais públics ocupats per bars, lloguers de bicicletes i altres monstres (tricicles, gocars etc) per als turistes. Preus desorbitats de vivenda i dels productes bàsics. Sorolls i brutícia.

S'ha d'exigir al sector turístic i als poders públics responsabilitat, coherència i respecte pel medi ambient, incloses les persones.

O es decreix la pressió existent o no només hauran matat la ciutat sinó també el futur del sector turístic i comercial.

S'ha de definir un projecte de futur, amb polítiques coherents i amb la participació de tothom. I per fer-ho s'ha d'establir clarament una metodologia d'informació, de seguiment i d'avaluació.

Mesures concretes:

- cap ús turístic d'habitatge dins de comunitats de veïns, apartaments turístics amb controls exhaustius i no agrupats tots a una mateixa zona.
- cap hotel nou més i que els permisos actuals es revisin amb nous criteris geogràfics
- millora de la via pública: neteja i barreres arquitectòniques
- crear o augmentar equipaments i serveis públics de barri bàsics: salut, ensenyament primari i secundari, escoles d'adults i centres culturals
- reforçar el comerç de proximitat, i controlar que sigui de qualitat no de conveniència
- recolzament a tallers d'artesans i artistes del barri
- controlar espais d'oci nocturn existents, responsabilitzant-los del mal ús de la via pública dels seus clients
- forçar a l'utilització de parquings exteriors per a autobusos i accés a la ciutat amb transport públic
- control de les activitats turístiques organitzades per lluitar contra la massificació a través dels gestors turístics, mitjans de comunicació inclòs internet.
- reduir espai de terrasses de bars, restaurants i hotels
- reduir nombre de grups a peu o a bicicleta, i en qualsevol cas fer-los respectar l'espai.
- prohibir go-cars i tricicles per invasió acústica i física
- festes massives esportives o culturals promogudes a d'altres zones de la ciutat
- reduir l'impacte de locals de menjar ràpid
- permissivitat zero a activitats sorolloses nocturnes al carrer

Un hotel menys a Ciutat Vella

l'Espai Social Magdalenes

La lluita de l'Espai Social Magdalenes aconsegueix l'anulació de la llicència d'hotel.

Des del passat desembre, hi ha un hotel menys a Ciutat Vella. O almenys, un hotel projectat menys. Les pressions veïnals, dinamitzades per l'Espai Social Magdalenes (ESM) i recolzades per la Xarxa Veïnal de Ciutat Vella, han aconseguit un objectiu que, quan el vam plantejar en un principi, semblava impossible.

Ha passat temps des de la primera vegada que Magdalenes va interpel·lar al districte per replantejar l'ús que aquest volia donar als edificis dels carrers Magdalenes 13-15 i Amargòs 6 i 8. Des de l'any 2006, hi havia projectada la construcció d'un hotel de luxe, saltant-se la normativa vigent que especifica que no es poden construir equipaments d'aquest estil en edificis habitats. L'existència de veïns (un home gran amb renda antiga i una família amb pocs recursos), però, no va impedir la concessió d'aquesta llicència, deixant-los en una situació de des-protecció davant les accions de la constructora. No va ser fins l'okupació de l'immoble que es va començar la denúncia sistemàtica de la situació, fent evident el caràcter il·legal i il·legítim del projecte. Aquest hauria suposat no només una agressió al teixit veïnal i comercial de la zona, que ja pateix prou la pressió turisticadora, sinó també una legitimació de les pràctiques d'assetjament immobiliari practicades pels antics i nous propietaris contra els llogaters: enganys en els processos judicials, inici de l'enderroc de les finques amb persones encara vivint-hi, amenaces i pressions,...

El dia 1 de desembre la regidora del Districte de Ciutat Vella, Itziar González, va anunciar l'anulació definitiva de la llicència, el dia abans de l'audiència pública en que el grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya presentava una proposició per exigir-ne l'anulació i el compromís del Districte d'assegurar la permanència de les activitats desenvolupades des de l'ESM a Ciutat Vella. Aquesta proposta va ser acceptada per tots els grups municipals, a excepció del Partit Popular, argumentant que aquesta suposava legitimar l'ocupació il·legal de les esmentades finques.

Anteriorment, el passat 5 de novembre, l'ESM ja s'havia dirigit a l'audiència pública del districte a fi de fer públiques les seves reivindicacions amb el recolzament d'un important nombre d'entitats veïnals i socials, el que va motivar la decisió del dia 2 de desembre.

Des de l'ESM volem recalcar que aquesta victòria no haguera sigut possible sense la desobediència i la mobilització social, a través d'un procés de creació de xarxa social i aliances que ens han enfortit. Volem agrair totes les mostres de suport i recordar que l'anulació del hotel del carrer Magdalenes és el primer pas de molts altres.

Una nova llibreria
de ciències socials

un nou espai obert per a
debats i altres activitats

ESPAI Icaria

Arc de Sant Cristòfol, 11-23, 08003 Barcelona
(Forat de la vergonya)
www.icariaeditorial.com

www.icariallibreria.com

Prostitutes a Ciutat Vella: d'instruments sexuals a instruments polítics

Enric Miravittles
AVV del Casc Antic

“La majoria ho són perquè volen”, sentim de vegades en algun bar de Ciutat Vella. Una afirmació amb trampa que desencadena als pocs minuts de conversa una continuació natural igualment enganyosa: “i a més es guanyen molt bé la vida”. Si parem l’orella, el diàleg de cafè no acaba sense alguna referència -més o menys incendiària- a la necessitat d’eradicar, escombrar o esborrar la prostitució del carrer.

Les falses generalitzacions que utilitzen la part per a explicar el tot són un recurs d’agitació clàssic de la dreta per a individualitzar els problemes socials. La majoria de les vint mil professionals que existeixen avui a Barcelona no decideixen lliurement exercir la prostitució, ni els seus ingressos són suficients per a mantenir un nivell de vida digna.

Des de sempre, la dreta tendeix a criminalitzar la exclusió social per mitjà de la negació de les causes estructurals de desigualtat. Prostitutes, pobres, drogodependents o aturats “van triar el mal camí perquè van voler” i han de ser penalitzats per haver-se desviat d’allò socialment correcte. Les condicions econòmiques, l’estructura familiar, el nivell educatiu o l’entorn social no juguen cap paper en l’elecció lliure del ‘vici’ o la ‘ganduleria’.

En els temps que corren, aprofitant unes fotografies desafortunades publicades en circumstàncies estranyes, la dreta barcelonina ha engegat una campanya que criminalitza la prostitució al carrer, aquella que exerceixen les persones amb menys recursos. Una maniobra embolcallada de nobles intencions (“cal acabar amb l’exploació”) que només proposa mesures punitives i que té per objecte guanyar les eleccions municipals.

La prostitució s’ha de tractar des d’un punt de vista social i a través d’un marc regulador, i no des d’un punt de vista policial que aplica prohibicions i invisibilitza – que no soluciona- els problemes de ‘degradació de l’espai públic’. Unes eleccions municipals no justifiquen atiar el debat sobre la prostitució –d’altra banda, molt necessari- distorsionant i sobredimensionant els seus efectes sobre la seguretat ciutadana. Securititzar el debat, és a dir, treure’l de la seva natural dimensió social i econòmica, és una estratègia que genera alarma social i posa en marxa la màquina dels prejudicis.

Autor: Carol Pujadas <http://carolpujadas.blogspot.com/>

Tanmateix, la securitització del debat interessa, perquè fa possible la seva instrumentalització política. Resultat del soroll mediàtic provocat per la dreta, molts veïns del districte de Ciutat Vella se senten ara més insegurs que abans, tot i que la situació de seguretat no ha variat significativament des d’un punt de vista objectiu (ara, fins i tot, ja no hi ha prostitució a la Boqueria). Un caldo de cultiu que pretén desacreditar el debat ciutadà convertint la discussió “del que volen els barcelonins per a la ciutat” en “el que han de témer els barcelonins de la ciutat”. Però cal recordar que estratègies d’aquest tipus no surten gratis: la recerca del vot de la víscera i de la por estigmatitza Ciutat Vella, descohesiona la convivència als seus barris i afavoreix dreceres simplistes en el terreny de les solucions de fenòmens complexos. No hi caurem.

Ens ha deixat la companya Emilia Llorca

En memòria
AVV del Casc Antic

La segona setmana de desembre Emília Llorca, veïna i lluitadora de la Barceloneta, patí un accident de tràfic junt amb el seu marit, l'Antonio, el seu company i morí al cap de dos dies. Tots l'enyorem i la recodarem sempre.

Qui ho diu que l'Emília ens ha deixat? La seva memòria està i estarà entre nosaltres. La seva senzillesa, la seva bonhomia i també la seva contudència és un llegat que no la fa desaparèixer... Hem tingut la sort de compartir amb ella preocupacions, incerteses i projectes sempre per millorar els nostres barris. "Sabem que s'ha de continuar i ho farem".

Però també és cert que ja no la tenim entre nosaltres i es un buit que ens costarà d'omplir. Estranyem que no truqui per compartir alguna preocupació o dubte. Ella sempre deia: "com ho veus? Tú que faries?".

No t'amoïnis Emília que entre tots ho discutirem i arribarem a acords o no i tirarem endavant tots els problemes amb tú.

Autor: Imatge/ Masala núm 51

La Mercè, una castanyera del barri

La Mercè és una veïna del barri que es guanya la vida venent castanyes.

Són tres generacions de venedores de castanyes. La Mercè explica que la temporada durava d'octubre a març. Les dones de la casa venien les castanyes i els homes, a última hora, recollien el carbó, la torradora i els sacs de castanyes fins l'endemà.

La Mercè vivia amb la família al carrer de Jaume Giralt des de l'any 1923 fins els enderrocs. Explica que el barri era diferent, “ens conexíem tots... el bar de la Trini, la perruqueria, la Miquela del forn, la lleteria, el drapaire Basilio”, que actualment gestiona el punt verd, “... i sobre tot La Peña on feien ball i sarsuela on et trobaves amb la gent.”

Em fa estrany recordar... “abans era un barri”... els bars, el fuster, el que arregalava televisions”, abans “hi havia vida”. Ara hi ha pisos que donen un ambient més fred, però també és veritat que tot és més net i funciona, al carrer hi havia rates i ara no n'hi ha....

Tot va canviar a partir de l'any 88 amb els enderrocs, sorolls, pols i també les absències de veïns que se'n van anar a viure a d'altres barris. Fou una mena d'exili.

Actualment la Mercè continua venent castanyes, ha canviat la manera de portar el negoci: la presentació de les castanyes i els boniatos és més higiènica i funcional, “donem una cullareta per menjar els boniatos”. “Abans les castanyes i boniatos els donàvem embolicats en paper de diari”.

Trobo a faltar les botigues “de sempre”, no m'agrada l'ús i l'abús que fan dels pisos llogats a turistes que estan de pas...

M'agradaria que la meua filla continués amb les tradicions, que el treball artesanal fos més protegit.

La Mercè acaba aquesta conversa dient “m'agrada el meu barri i la gent que conec.”

Arxiu personal de Mercè

Autor: Alvar Pico Pla

RACÓ DE L' HERBOLARI

Mª Jesús

Desde la nostra columna de plantes medicinals us desitjo que hagueu passat molt bones festes.

Aquest any el voldria començar amb alguna cosa diferent i he pensat donar algunes fórmules per fer a casa molt simples i sense cap mena de perill per la salut.

En primer lloc farem un unguent pectoral casolà amb els següents ingredients:

- 1.- oli de coco 100gr.
- 2.- oli essencial de pi 10ml
- 3.- barretja d'herbes molgudes totes juntes: farigola, llanten, espígol, malva, gemes de pi, pètals de roses 50gr. entre totes.

Posarem l'oli de coco al bany maria si està compacte (cosa més que probable pel fred) i esperarem que es posi líquid. Una vegada líquid tindrem un pot de vidre petit on posarem 2 cullerades grans

de les herbes molgudes i afegirem l'oli de coco, remenarem tot amb un palet de fusta i afegirem 10 gotes de l'oli de pi. Ho tapem, deixant-lo reposar unes 2 hores. Si no queda compacte com una crema poseu-lo a la nevera durant 2 hores i quedarà com un unguent.

Despres ja es pot fer servir. Només posarlo als dits es desfà en forma d'oli i es posa al pit com un bàlsam pectoral per tota la família.

Que disfruteu de fer potinges a casa.

SI VOLS QUE EL BARRI MILLORI, FES-TE'N SOCI

Quota anual: 15 euros

SI
S
O
S

Srs.,

Els prego que m'inscrivim com a soci a l'Associació de Veïns del Casc Antic. Els autoritzo a presentar els rebuts corresponents a les quotes de soci al compte bancari que especifiqui més avall.

Barcelona, a de de

Signatura:

Dades personals

Nom i cognoms

Adreça

Codi Postal i població

Nascut a

Professió

Telefón

amb data de

DNI

Dades Bancàries

Banc o Caixa

Codi compte client

Agència

Núm. de compte

Titular del Compte

Núm. d'oficina

Dades per a l'entitat bancària

Banc o Caixa

Agència

Codi de compte client

Distingits Srs.,

Els pregem que, fins a nou avis, se serveixin deure al compte que consta al peu dels rebuts a nom de que els seran presentats per l'Associació de Veïns del Casc Antic.

Atentament.

Data i signatura:

